DIE XXX. MAII.

IN FESTO S. FERDINANDI REGIS HISPANIÆ, CONFESSORIS.

DUP. I. CLAS. CUM OCTAV.

Pro omnibus Regnis, ac Dominiis Regi Hispaniarum subjectis. Ex concess. SS. D. N. D. Benedicti XIV. sub die 1. Martii 1749.

Omnia ut in Breviario Romano.

Per totam Octavam S. Ferdinandi, fit de Festis occurrentibus, cum com. Octav. juxta Rubricas generales.

In die Festi, lect. 1. noct. sunt : Justus, si morte; *de Cōi.*

DIE XXXI. MAII.

SECUNDA DIE infra oct. S. Ferdinandi.

Omnia dicuntur, ut in die Festi, præter lect. 1. noct. quæ dicuntur de Scriptur. occurrent. & lect. 2. & 3. noct. quæ dicuntur, ut infrà notantur.

In II. Nocturno.

Serm. S. Joann. Chrysostomi.

Beati Ferdinandi dies, cujus Festivitatem; &c. *ut in Cōi. Conf. non Pont. 1. loco.*

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis : Nolite timere pusillus grex; quia complacuit Patri vestro dare vobis reg-

 num.

num. Et reliqua.

Homilia S. Fulgentii Episcop.

Ex Serm. de Confes.

SI non omnes possunt implere, quod Dominus ait: Vendite quæ possidetis; illud tamen, quod adjecit, dicens: Date eleemosynam, omnibus est possibile, si adsit bona voluntas; omnibus facile, si non adsit dira cupiditas; omnibus salubre, si ferveat Charitas; cunctis debet esse commune, ut omnibus donetur æterna felicitas. Qui ergo tantam virtutem accepit à Domino, ut omnia quæ in mundo sunt, cœlestis regni amore contemnat, quæ habet, vendat, & egenis expendat: qui verò tantæ virtutis nondum est, de his quæ habet, in quantum habet, eleemosynam faciat,

℟. Iste est, &c.

Lectio viij.

PErfectus possideat primum virtutis locum, imperfectus saltem perveniat ad secundum. Efficiatur ille gloriosè dignus; sit iste laudabiliter largus. Sit ille sanctæ paupertatis ardentissimus amator; sit iste sanctorum pauperum piissimus consolator. Habeat iste apud Deum patronos pauperes, quos ille se gaudet virtutis habere consortes. Si ille talis, qui cum Domino judicaturus sedeat: Sit iste talis, qui ad dexteram judicandus assistat. Sit ille talis, qui æterna tabernacula perpetuo jure possideat: Sit iste talis, quem ille recipiat.

℟. Sint lūbi vestri, &c.

Lectio ix.

THesaurum nostrū, fratres, in Cœlis po-

ponamus, ut etiam cor nostrum in Cœlis habere possimus. Necesse est enim, ut qui præcesserit dilectionis thesaurus, illuc etiam cogitationis sequatur affectus. Ideò veritas ait: Vbi enim thesaurus vester est, ibi & cor vestrum erit. Vt ergo in Cœlis thesaurizemus, cœlestia diligamus. Vis nosse ubi thesaurizas? Attende quid amas. Vis nosse quid amas? Attende quid cogitas. Ita fiet, ut thesaurum tuum ex tuo amore cognoscas, & amorem tuum indicio tuæ cogitationis intelligas.

Te Deum laudâmus.

In Laud. fit com. S. Petronilæ Virg.

DIE I. JVNII.

TERTIA DIE Infra oct. S. Ferdinandi.

De Serm. S. Joannis Chrysostomi.

Lectio iv.

De S. Philogonio, ante med.

AD hanc beatam requiem transiit beatus Ferdinandus: quænam igitur oratio par sit viri laudibus, quem Deus tam felici sorte dignâtus est? Non est ulla. Sed age, dic mihi, num idcircò silebimus? Et cujus rei gratia convenimus? An dicêmus nos haud posse magnitudinem gestôrum oratiône consequi? Atqui ob hoc ipsum necessè est dicere, quando quidem hæc est præcipua laudum illius pars, quòd factis verba æquiparari non possint. Nam quorum benefacta natûram etiam superant mortâlem, perspicuum est, quòd horum laudes excedunt linguam humânam. Haud tamen ob id ass-

pernabitur officium nostrum, quod pro viribus præstamus, sed suum imitabitur Dominum: siquidem & viduæ duos tantùm obolos dejicienti in gazophilacium, non tantùm duôrum obolôrum mercêdem, sed multò amplius reddidit.

℟. Honestum fecit, &c.

Lectio v.

PRoindè quamvis nostræ facultates exiguæ sint, minimique pretii, attamen quæ possumus, offerimus. Et licèt non respondeant magnitudini meritorum animæ præclari justique Ferdinandi, tamen hoc ipsum celsitudinis illîus maximum fuerit argumentum, quòd nec pusilla repellat, sed idem faciat, quod solent divites. Siquidem illi, cùm acceperint à tenùibus exigua, quibus non egent, sua vicissim apponunt, remunerantes eos, qui quod poterant, obtulerint. Itidem & hic, cum acceperit à nobis laudem verbis peractam, qua nequaquam eget, redonâbit nobis per ipsa facta benedictionem, qua semper uti possimus.

℟. Amâvit eum, &c.

Lectio vi.

UNde igitur laudationem illius auspicabimur? An à magistratu, quem spiritus illi tradidit gratia? Nam mundani Magistratus nequaquam possunt Christianorum demonstrâre virtutes; quin potiùs frequenter habent accusationem malitiæ. Quam ob causam? Quoniam & solicitudines amicorum, & circumcursationes

tiones, & adulatio-nes, aliaque permulta his fœdiora tales Magistrâtus solent conciliâre. Cæterùm ubi Deus suo suffragio designârit aliquem incorruptum suffragium, aliênum ab omni suspicione judicium, indubitâta fuerit delecti comprobatio propter ejus, qui delêgit, auctoritâtem.

℟. Iste homo, &c.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangel. secundùm Lucam.

Lectio vii. cap. 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex; quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homilia S. Petri Chrysologi.

Ex Serm. 22.

PRæmia statuuntur iis semper, quibus certamina dura proponuntur: ac pro magnitudine certaminis, præmii proponitur magnitûdo. Hinc est, quòd discipulis suis Christus regnum ponit in præmio, ut in certamine non cedant periculis, non timori. Pericula despicit, qui tendit ad regnum: victoriæ cupidus nescit timêre. Nolîte timêre, inquit, pusillus grex: quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Grex pusillus mundo, magnus Deo: pusillus, quia gloriosos vocat eos, quos instituit ad ovium innocentiam, & mansuetudinem Christiânam.

℟. Iste est, &c.

Lectio viii.

ADjêcit quid faciendum sit regnaturis: Vendite, quæ possidêtis. Non potest

test dominari omnibus, nisi is, qui propriis non tenêtur. Dejectæ mentis est, qui familiâris rei meminit, cum vocâtur ad regnum; jacens animus plebejus nummulum thesauris regalibus antepônit. Pauper sensus parvis incubans perdit magna: & inhians temporalibus, deserit sempiterna. Homo, tali monitu Christus te ditâre voluit, non nudâre: manêre tibi tua vòluit, non perîre: perpetuari; non vacuari sacculos imperâvit: jussit te transferre, non perdere.

℟. Sint lumbi vestri, &c.

Lectio ix.

PLus conclusio patris agit, quam jure dominantis. Inter insidias latrônum & tineârum morsus quare tua recondas, objurgat: pervigiles noctes, dies anxios, solicita tempora ne tibi ipse facias, commonêris. Auri custos, servâtor argenti, securitâtem non habet: nescit quiêtem; & cui deest securitas, quies perit; pœnâ dives est ille, non censu. Thesaurum non deficientem in cœlo: hoc est dicere: Vbi ego sum, ibi ponite: date mihi, ergo servo. Homo, da Patri, crede Deo: quia & hæredi Pater, & Deus homini creditum non negâvit: tenêre tua non potest, quia sua dedit,

Te Deum laudâmus.

In vesp. sit com. SS. Marcellini, Petri, atque Erasmi Mart. secundùm diversitatem temporis.

Oratio ut in Breviario.

DIE

DIE II. JUNII.

QUARTA DIE Infra oct. S. Ferdinandi.

In II. Nocturno.

De Sermone Sancti Joannis Chrysostomi.

Unde suprà, paulò post.

Lectio iv.

QUantum autem sit pietâtis argumentum quòd Deus illum tanto magistratu dignum judicarit, audi. Christus excitatus à morte, quid dicit Petro? Postquam enim illum interrogasset: Petre, amas me? Isque respondisset: Tu, Domine, scis quòd amo te, dicit illi: Si diligis me, pasce oves meas. Hoc autem dicêbat, non solùm ut nobis certissimè declarâret, quantòperè ipsum diligeret Petrus: verùmetiam, ut palam faceret, quantam habêret benevolentiam erga suas oves. Itaque si quis volùerit illi commendatus esse, curam habeat ovium illius, publicam quærat utilitatem, fratrum suôrum saluti prospiciat.

℟. Honestum fecit, &c.

Lectio v.

NUllum enim officium hoc Deo charius est, & ob id alicubi dicit: Simon, Simon, expetîvit te Sàtanas, ut cribrâret te tanquam triticum, sed ego rogavi pro te, ne deficiat fides tua. Quid igitur hujus solicitudinis curæque

præmium mihi rependis? Eamdem curam, quam nobis impendit, reposcit. Nam & tu inquit, aliquando conversus confirma fratres tuos. Neque prorsùs alia res est, quæ perinde declâret doceatque quis sit fidelis & amans Christi, quàm si fratrum curam agat, proque illôrum salûte gerat solicitudinem.

℟. Amavit eum, &c.

Lectio vi.

HÆc omnes audiant & monachi, qui montium occuparunt cacumina, quique modis omnibus seipsos mundo crucifixerunt, quo pro viribus Ecclesiarum præfectos adjuvent, horumque curas leniant precibus, concordia, charitate; scientes, quòd nisi modis omnibus opitulentur iis, qui tot periculis objiciuntur per gratiam Dei, totque negotiorum curas sustinent. quibuscumque possunt rationibus auxilientur, quamquam procul habitantes, & victus sors ipsis periisset, & tota in scopulum impegisset sapientia.

℟. Iste homo, &c.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangel. secundùm Lucam.

Lectio vii. cap.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex; quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia Sancti Petri Chrysologi.

Ex

Ex Serm. 23:

AVdistis hodie, quemadmodum Dominus Pastorali jubilo clangorem tubæ cœlestis adjunxit, ut diù inclinatas ovium mentes ad divina tolleret, cœleste protinus promovêret ad regnum. Acquisivit humilitas, superbia quod amisit: & grex pusillus ac mitis, totas & varias edomuit propria mansuetudine feritates: pusillus grex vicit, ac fregit tot genera bestiârum, quot diversitates subdidit jugo Christi nationum.

℟. Iste est, &c.

Lectio viii.

GRex pusillus, ac mitis diù contentus occidi, diù devorari passus est, donec gentilis sævitia sanguine satiata, vel carnibus; Evangelici pabuli suavitatem, & divini fontis fluenta degustans, totum contagium sæculi evitaret, & pastum: atque in hominem rediret ex bestia, qui ex homine fuerat dilapsus in bestiam. Hoc sensisse antè Prophetas, hoc Apostolos implesse, hoc pertulisse martyres constat, attestante illo qui dicit: Propter te mortificamur tota die, æstimati sumus ut oves occisionis. Vt verò iste grex novi ordinis aggrederetur prælium, ubi vivit ille qui fuit occisus; imitatus est suum Regem, illum secutus est Agnum, qui sicut ovis ad occisionem ductus est.

℟. Sint lumbi vestri, &c.

Pro SS. Marcellino, Petro, atque Erasmo, martyr.

Lectio ix. ut notac. in Breviario, & fit com. eorum in Laudibus, ut supra notatur.

DIE III. JUNII.

QUINTA DIE *Infraoctav. S. Ferdinandi.*

In II. Nocturno.

Ex libro Moralium S. Gregorii Pap.

Deridetur justi simplicitas, &c. *ut in Breviario de Cōi. Conf. non Pontif. 1. loco.*

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangel. secundùm Lucam.

Cap. 12.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex; quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia S. Petri Chrysologi.

Unde supra.

SEd audiamus jam, quid pusillo gregi talis promiseri pastor. Nolite timere, inquit, pusillus grex; quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. O bonitas effusa! O inaudita pietas! O ineffabilis affectio! In societate census pastor oves assumit, atque ad consortium dominationis servos Dominus adsciscit: ad principatum regni Rex gregem populi totius admittit. Sic sic dat, cui deficere census, cui regnum minui, vacuari potestas

testas non potest largiendo.

℟. Iste est qui, &c.

Lectio viii.

ECce qui dat, dare loquitur Patrem. Numquid largitâtem suam denegat, sic dicendo? Absit. Non potestatem minuit, sed pandit affectum, sic dicendo: non distantiam facit, sed Patris suamque voluntatem monstrat, firmat unitatẽ. Quod autem dixit: Complacuit; & non dixit, Placuit; munus edocet Trinitatis: quia quod erga nos Filio placuit, hoc complacuit Trinitati.

℟. Sint lumbi vestri, &c.

Lectio ix.

POst tantam ergo Dominus largitatem, post suam gratiam tibi copiosiùs collatam, abjecta & vilia pecùlia servitutis jubet abjicere regnatûrum. Vendite quæ possidetis, & date eleemosynam. Plebejum cultum regia non admittit potestas, augustus honor non nisi diademate confertu, & purpura. Abjicere ergo debet habitum servitûtis, qui se regem credit divinitus consecratum. Est consuetudinis, est animi felîcis, ut adscîtus ad regnum, quod fuit proprium, quod privatũ, mox parentibus mox propinquis civibus indigentibus, liberaliter prorrogare, ne sit mendicus animo qui censu functus, & honore.

Te Deum laudamus.

DIE IV. JVNII.

SEXTA DIE Infraoct. S. Ferdinandi.

In II. Nocturno.

Ex libro Moralium Sancti Gregorii Papæ.

lib.10.c.16. in cap.12. Job.

Lectio iv.

BEnè justi simplicitas, & lampas esse dicitur, & contempta; lampas quia interiùs lucet, & contempta, quia exteriùs non lucet. Intus ardet flamma charitâtis, foris nulla gloria resplendet decôris. Lucet ergo, & despicitur, qui flagrans virtutibus abjectus æstimatur. Sed usquequò lampas ista contèmnitur, usquequò despicàbilis habètur? Numquid non fulgôrem suum nullatenùs exerit, & numquam, quanta claritate candeat, ostendit? Ostendit planè, nam protinùs additur: parata ad tempus statûtum. Statùtum quippè contemptæ làmpades tempus, est extremi judìcii prædestinatus dies, quò justus quisque, qui nunc despicitur, quanta potestate fulgeat, demonstratur.

℟. Honestum fecit, &c.

Lectio v.

TVnc enim cum Deo judices, qui nunc pro Deo injustè judicàntur. Tunc eorum lux tantò latiùs emicat, quantò eos nunc manus persequentium durius angustat. Tunc reprobôrum oculis patescet, quod cœlesti potestate subnixi sunt, qui terrena omnia sponte reliquerunt.

Vnde electis veritas dicit: Vos, qui secùti estis me, in regeneratione, cùm sèderit Filius hominis in Sede majestatis suæ, sedèbitis & vos super duodecim tribus Israël. Neque enim plusquam duodecim judices illa interni consèssus cùria non habèbit, sed nimirùm duodenario numero quantitas universitatis exprimitur: quia quisquis stimulo divini amôris excitâtus, hìc possèssa reliquerit, illic pròcul dubiò culmen judiciariæ potestatis obtinêbit.

℟. Amavit eum, &c.

Lectio vi.

Hinc est enim, quôd de sanctæ Ecclesiæ sponso per Salomonem dicitur: Nobilis in portis vir ejus, quando sèderit cum senatôribus terræ. Hinc Isaias ait: Dominus ad judicium veniet cum senioribus populi sui. Hinc eosdem seniores veritas, non jam famulos, sed amicos denuntiat, dicens: Non jam dicam vos servos; sed amìcos meos. Quod Psal. mista intuens, ait: Mihi autem nimis honorati sunt amici tui, Deus, Quorum dum celsitudinem cordis aspiceret, mundi gloriam qua calce calcàrent, protinùs addidit: Nimis confortatus est principâtus eôrum. Ac ne paucos esse crederèmus, quos proficere usque ad summam tantæ perfectionis agnoscimus, illicò adjunxit: Dinumerâbo eos, & super arènam multiplicabuntur. Quot itaque nunc pro amôre veri-

tatis

tatis sese libenter humiliant, tot tunc in judicio làmpades coruscant.

℟. Iste homo, &c.

In III. Nocturno,

Lectio Sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. cap. 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Nolite timere, pusillus grex; quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia Sancti Petri Chrysologi.

Unde suprà.

TAli ergo providentia Dominus, consilio tali, vilia, & cadûca jubet ut vendamus, ut largiamur, ut donemus, qui in cœlesti regno omnia, quæ in cœlo & quæ in terra sunt, volumus possidere. Sed si vis servare tuòrum prætia prædiorum, & sæculorum sortè condita te delectant, fac tibi sacculos, quales ille præcepit, qui jam cupiditatis tuæ custos est & provisor. Denique ut vidit quòd duriter dixit: Vendite quæ possidètis, mox adjecit; facite vobis sacculos, qui non veterascunt, thesaurum non deficientem in cœlis.

℟. Iste est qui, &c.

Lectio viii.

ITerùm contristratus es: quia quod habes, in cœlis cògeris callocàre. Rogo, crede Deo tuo, qui servo credis: magis Deo quàm homini commenda. Sed si times ne quid dispergat pietas

tas largitoris, signa fidei annulo sacculos tuos, ut tali custode dormias tu securus: quia ubi ille est, ibi locus nullus est furi. Non poterit tibi tuam pecuniam denegâre, qui tibi omnia sua contulit, quia te regni sui, & honôre ditâvit & gloria. ℞. Sint lumbi vestri, &c.

Ex Serm. 25. circa finem.

Lectio ix.

NOvo modo, imò cœlesti modo, qui hunc audit, vendendo comparat, recondit erogando; dum amittit, acquirit. Quã cupit pecuniam perdurare, perpetuâre sacculos divitiârum, condita permanêre, qui dicit, Facite vobis sacculos, qui non veterascunt. Ecce docet avaritiam, qui cœperat suadêre contemptum. Et qui thesaurizantes temporaliter arguêbat, ad totum cupiditâtis fomitem jubet sacculos sine fine perquiri. Christe, quò te pertrahit amor tuorum? Ut avàrum lucrifacias, facis eum quod desiderat; non quod oportet audire: sacculos imperas, ut avàrus, dum consueta percurrit ad lucra, aut virtûtem capiat, aut à virtûte capiatur.

Te Deus laudamus.

DIE V. JUNII.

SEPTIMA DIE Infra octav. S. Ferdinandi.

In II. Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Serm.

Serm. 1. de S. Victore.

Lectio iv.

SAncti Ferdinandi vita, & gloria specialis, non tam an gloriam, quam ad virtûtem provocat omnes, qui recto sunt corde. Non recti planè: sed perversi est animi, antè quærere gloriam, quàm exercêre virtûtem; & velle coronari, qui legitimè non certaverit. Vanũ est vobis, inquit, ante lucem surgere. Ita est: frustrà ad celsitudinem nititur gloriæ, qui priùs non claruit virtute. Frustrà fatuæ virgines sponso obviam surgunt, quarum lampades extinguuntur: & ideò fatuæ, quia vacuis gloriantur lampadibus, virtûtis oleũ non habentes.

℟. Honestum fecit, &c.

Lectio v.

VIrtus gradus ad gloriam: virtutis mater gloriæ est. Fallax gloria, & vana est pulchritûdo, quam illa non parturivit. Sola est, cui gloria jure debêtur, & securè impenditur. Sancto Ferdinando nec virtus, nec gloria deest, sedquemadmodùm ambæ res, & quo ordine in homine processêruiit, id operæ pretium intueri. Habêmus enim, dilectissimi, in vita Ferdinandi & quod dignè mirêmur, & quod salubriter imitêmur. Tutiùs sanè æmulanda solidiora, quàm subliniora, & quæ magis virtûtem redoleant, gloriam minùs. Studeâmus proinde moribus conformari, cui in mirabilibus similari, etsi volumus, non valêmus.

℟.

℟. Amavit eum, &c.

Lectio vi.

Æmulemur in viro sobrium victum, devotum affectum; æmulemur mansuetudinem spiritus, castimoniam corporis, oris custodiam, animi puritatem, ponere frænum iræ, & modum linguæ, dormire parciùs, orâre frequentiùs, commonere nosmetipsos psalmis, hymnis, & canticis spiritualibus, diebus jungere noctes, & divinis laudibus occupare, æmulemur charismata meliora. Æmulemur, inquam, quòd extitit liberalis in pauperes, patiens ad peccantes, benignus ad omnes. Hoc enim melius. In his forma est, cui imprimamur: in miraculis gloria, à qua reprimamur. Illa lætificent, ista ædificent: moveant illa, ista promoveant.

℟. Iste homo, &c.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. cap. 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex: quia complacuit Patri vestro dare vobii regnum. Et reliqua.

De Homilia S. Petri Chrysologi.

Post suprà dicta.

VEré Pater est, ò Christe, qui cum tuis quibuscumque parvulis sic agis. Namque & nos interdum nostris parvulis

lis petentibus noxia, ingerimus salutaria sub specie noxiorum, fallentes insipientiam, non decipientes affectum. Dixisti: Facite vobis sacculos, qui non veterascunt. Sacculus cur paratur? Quid ibi claustra, ubi ipsa custos est innocentia? Ibi quid signaculum, ubi fraudis suspicio non habetur? Si & in cœlo sacculis opus est, cura non amittitur, sed mutatur.

℟. Iste est qui, &c.

Lectio viii.

DOmine, tu vidisti, quia in thesauris tota fides, tota spes in sacculis sit avaris; & ideò imputribiles in cœlo sacculos vis parari, ut qui te non sequitur ad cœlum, sequatur saltem sacculos suos. Avare, fac tibi sacculos, & fac, jubente Deo: quia votis tuis annuit divina majestas. Sed fac tibi sacculos erogando: quia quidquid pauper acceperit, Pater cœlestis suscipit. Et ubi recondit? In cœlo. Et ne forte perdidisse te doleas, vel usuram, centuplum in cœlesti fœnore recipies, quidquid in cœlum paupere transmiseris perferente.

℟. Sint lumbi vestri, &c.

Lectio ix.

USura mundi centum ad unum, Deus unum accipit ad centum: & tamen homines cum Deo nolunt habere contractum. Sunt forsitan de cautione soliciti. Quare? Nonne homo homini exiguæ chartulæ obligatione constringitur? Deus

tot

tot & tantis voluminibus cavet; & debitor non tenetur? Sed dicis: Esto quòd debeat; quo exigente restituet? Se ipso, quia non potest ille mentiri: idem ipse est & executor, & debitor. Non erit in reddendo durus, qui profusus est in largiendo. Crede, homo, Deo, quod tibi Deus dedit: majòra reddere vult, cùm vult debere largitor.

Te Deum laudamus.

DIE VI. JUNII.

IN DIE OCTAVA S. Ferdinandi.

Omnia, ut in die Festi, præter lectiones, quæ sequuntur.

Lect. 1. nocturn. de Script. occurrent.

In II. Nocturno. De Sermone S. Bernardi Abbatis.

Serm. 2. de S. Victore.

Lectio iv.

Gaudete in Domino, dilectissimi, qui inter continua suæ pietatis beneficia indulsit hominem mundo, cujus multi salvarentur exemplo. Iterum, dico gaudete, quod factus de medio appropiavit Deo, ut multò plures ejus intercessione salventur. In terris visus est, ut esset exemplo: in cœlum levatus est, ut sit patrocinio. Hic informat ad vitam, illic invitat ad gloriam. Factus est mediator, qui sibi jam postulans nihil, totum in nos transferre desiderat, & supplicantis affectum, & supplicationis fructum. Quid enim quærat sibi, qui nullius eget?

℟. Honestum fecit, &c.

Lectio v.

HÆc dies gloriosæ migrationis ejus, dies lætitiæ cordis ejus: exultemus, & lætemur in ea. Introivit in potentias Domini, gaudeamus: quia nunc potentior est ad salvandum. Hodie Ferdinandus, posito corpore, tanto alacrior, quanto expeditior penetravit in sancta, similis factus in gloria Sanctorum. Hodie, despecto mundo, & mundi principe triumphato, supra mundum victor ascendit, accipiens de manu Domini coronam victoriæ. Ascendit autem cum immensa supellectili meritorum, clarus triumphis, miraculis gloriosus. Sedet veteranus miles, debita jam suavitate & securitate quietus: securus quidem sibi, sed nostri solicitus. O venerandam etiam ipsis Angelis sanctitatem quam pari studio, etsi dispari voluntate, & mali fugitant, & frequentant boni! Nec facilè dixerim, quid virum altruat sanctiorem, horum favor, aut pavor illorum.

℟. Amavit eum, &c.

Lectio vi.

O Miles emerite, qui Christianæ militiæ duris laboribus Angelicæ felicitatis requiem commutasti: respice ad imbelles & imbecilles commilitones tuos, qui inter hostiles gladios, & spiritales nequitias tuis laudibus occupamur. Quâm pium, quàm dulce, quàm suave, ò Ferdinande, in hoc loco afflictionis, & in

hoc

hoc corpore mortis te caner , te colere , te precari! Nomen tuum, & memoriale tuum, favus distillans in labiis captivorum, mel & lac sub lingua eorum, qui tui memoria delectantur. Eja ergo fortis athleta, dulcis patrone, advocate fidelis, exurge in adjutorium nobis; ut & nos de nostra ereptione gaudeamus, & tu de plena victoria glorieris.

℟. Iste homo, &c.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii cap. 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex: quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia S. Petri Chrysogi.

Ex Sermone 25. *in initio.*

HOdie Dominus Evangelici gregis pusilla & tenera primordia quàm blanda exhortatione sit consolatus, audistis. Aufert spes anxias, dubios tollit eventus, omnemque propellit & excludit timorem, quando in exordio ipso regnum nascentibus pollicetur Quis de victu, quis de vestitu quis de plebejo censu, & vernalis cespitis vilitate suspirat, de regno certus, de dominatione secûrus? Satis sibi invidet, qui elevatus ad summa, ipse se ad humilia dejicit, ad egena deponit.

℟. Iste est qui, &c.

Lectio viii.

SEd scire convenit, Pater iste qui est, vel qualis est, vel quod regnum suis filiis repromittit. Quis sit iste Pater, quotidie te confitente cognoscis, cùm clamas: Pater noster, qui es in Cœlis. Qualis autem sit, ipsâ operum magnitudine pervidisti. Ex nihilo fecit cœlum, terram solidavit ex liquido, montes statuit ad stateram, maria intra legitimos terminos sola præcepti auctoritate conclusit. Verùm si regni, quod promittit pusillis, desideras nosse qualitatem, ipse aperit, sic dicendo. Sinite parvulos venire ad me; talium est enim regnum cœlorum. Esse in Cœlo, mirum est: in cœlo vivere, est majestatis.

℟. Sint lumbi vestri, &c.

Lectio ix.

QVid ergo cum terra illi, qui possidet cœlum? Quid illi cum humanis, qui adeptus est jam divina? Nisi fortè placent gemitus, eliguntur labores, amantur pericula, pessima mors delectat, & illata mala bonis sunt gratiora collatis. Sed videamus, quod dat Pater tantus consilium regnaturis. Vendite quæ possidetis, & date eleemosynam. Si victuros vos, si regnaturos, si vos jam divites esse creditis in supernis, ubi futuri, quo migraturi, ubi regnaturi estis: vos illa, quæ vestra sunt, jam præcedant: opes miseras misericordia computate: quæ humana sunt, in divina convertite.

Te Deum laudamus.

Festũ S. Norberti Ep. & Cf. trãsfertur, juxta Rubricam de Translatione.

HIS-

HISPANIARUM.

Cum Serenissimus Hispaniarum Rex per Eminentissimum, & Rmum. Dominum Cardinalem Portocarrero pias, enixasque preces porrexerit Smo. Domino Nostro Benedicto Papæ XIV. pro facultate celebrandi Festum Beati Ferdinandi III. Regis Castellæ, & Legionis, cognomento Sancti, sub ritu duplici primæ Classis cum Octava in omnibus Regnis, ac Dominiis sibi subjectis; Sanctitas sua, attentis peculiaribus facti circunstantiis, ejusdemque Regis pietatem, speciali gratia fovere studens, audito R. P. D. Ludovico de Valentibus Fidei Promotore, prædictum festum sub ritu duplici primæ Classis cum Octava pro omnibus Regnis, ac Dominiis eidem Catholicæ Majestatis subjectis benignè indulsit, atque concessit. Hac die prima Martii 1749.

D. F. Cardinalis Tamburinus,
Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

Pro Rmo. Patriarcha Hierosolym. Secret.
L. de Valentibus, S. *Fidei Promotor.*

CUm Serenissimus Hispaniarum Rex per Emi-
nentissimum, & Rm. Dominum, Dominum Cardi-
nalem [illegible] quas, enixasque preces porre-
xerit Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papae XIV.
pro facultate celebrandi [illegible]
[illegible]
Sancti, sub ritu duplici primae Classis cum Octa-
va omnibus Regnis, ac Dominiis sibi subjectis; Sanc-
titas sua, infrascriptas [illegible] circumstantias,
cujuscumque Regis [illegible], specialis gratiae prorsus
[illegible], audito R. P. D. Ludovico de Valentibus
Fidei Promotore, praedictum Festum sub ritu dupl.
ci primae Classis cum Octava, pro omnibus Regnis,
ac Dominiis ejusdem Catholicae Majestatis subjectis
benigne indulsit, atque concessit. Hac die prima
Martii 17[illegible].

F. Cardinalis Tamburinus,
Praefectus.

Loco ✠ Sigilli.

Pro Rmo. Patriarcha Hierosolym. Secret.
L. de Valentibus, S. Fidei Promotor.